

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 13-08-29880 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אינעאם דחלה-שרקאוי

מירב לוי 0257241662

תובעת

נגד

1. רון אהרון קובי ת.ז. 028856888
2. איתן עובד ת.ז. 05278506

נתבעים

ב"כ התובעת: עו"ד יקיר רנד
ב"כ הנתבעים: עו"ד יוחאי נעמן

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

פתח דבר

1. תביעה זו עניינה פרסום לשון הרע ברשת החברתית "פייסבוק", פגיעה בפרטיות והטרדה מינית של הנתבעים 1 ו-2 כלפי התובעת, שטוענת כי על האחרונים לפצותה בסכום של 250,000 ש.ח.

טענות התובעת

2. על פי הנטען בכתב התביעה, הנתבע 1 מייסד ומנהל קבוצת הפייסבוק החברתית העונה לשם "מרימים את טבריה מהקרשים", ומונה אלפי חברים וכן פתוחה לציבור הרחב שנחשפים לפרסום חבריה (להלן: "הקבוצה"). טוענת התובעת כי הקבוצה הייתה "שופרו" של הנתבע 1, במאבקו האופוזיציוני נגד ראש העירייה דאז. מוסיפה התובעת כי הנתבע 2, חבר מועצת העיר טבריה, ושותפו הפוליטי של הנתבע 1, אשר השתתף באופן פעיל בשיחה "הקבוצה".

3. לטענת התובעת, בתאריך 07.09.12, במהלך שיח שנערך בקבוצה, בו נטלו חלק התובעת והנתבע 2 בעניין פוסט שהעלה דובר עירייה טבריה אלי סבתי (להלן: "סבתי"), בקבוצה מקבילה אחרת העונה לשם "הפרלמנט של טבריה" (להלן: "הפרלמנט"), הגיב הנתבע 2 בעניין התמונה שלה ושל סבתי, בה נראית התובעת ליד סבתי, באופן הבא:

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 "מירב...חיכיתי לתגובה שלך...כרגיל לא השתנת, כנועה מלוקקת
2 ומחויבת...וזה אחרי שסיימת למצוץ?!(הכוונה לקוביות השוקולד שקיבלת
3 מהדייט), בטוחני שהדובר יקנה לך "מתנה" גדולה!!...". (להלן:
4 "התגובה הראשונה").

5
6 4. לטענת התובעת, היא נדהמה למקרא תגובתו הנ"ל של הנתבע 2, נתקפה חלחלה, חשה בושה
7 ומבוכה מהפרשנות הזולה שהעניק לתמונה הנ"ל, וכי הוא מייחס לה ביצוע אקט מיני.

8
9 5. טוענת התובעת כי בעקבות התגובה הנ"ל, פנתה ביום 09.9.12 למשטרה והגישה תלונה על
10 הטרדה מינית כנגד הנתבע 2, במסגרתה תיארה נסיבות פרסום תגובתה בקיר הקבוצה ואת
11 תגובתו הגסה של הנתבע 2. לטענתה, בתום עדותה ביקשה התובעת מהחוקר שגבה את העדות,
12 כי פרטיה האישיים יישארו אנונימיים. בסופו של יום, מטעמים שאינם ידועים לתובעת, הוחלט
13 לסגור את התיק נגד הנתבע 2.

14
15 6. בעקבות ההחלטה הנ"ל על סגירת התיק כנגדו, החל הנתבע 2 לנהל מסע השפלה וביזוי נגד
16 התובעת, כאשר ביום 03.03.13 העלה האחרון פוסט לקיר הקבוצה, בו הודיע על סגירת התיק
17 נגדו, תוך חשיפת פרטי התובעת/מתלוננת ותוכן התלונה, באופן הבא:

18 "חברים...כמו שאמרנו צריך מעט סבלנות וכל האמת על מעללי הכנופיה
19 המוכרת בנפתולי כזב ושקר נחשפים במערומיהם...
20 ... כידוע כל תיקי התלונה במשטרה כולם הוגשו כתלונות שווא שנועדו
21 לאיים ולהטיל מורא עלינו ועל תושבי העיר המבקרים את התנהלות
22 רה"ע...
23

24 לקראת שבת האחרונה קיבלתי תשובה (ידועה מראש) המודיעה לו על
25 סגירת תלונה שהגישה נגדי: מירב...
26 הבתולה והענוגה והחסודה בשם מירב לוי...תלונה על הטרדה מינית...לא
27 פחות ולא יותר...

28 למי ששכח התלונה הוגשה בתמונה בה דובר העירייה הבכיר סבתי מעניק
29 לגברת החסודה שוקולד, על שירותיה הנאמנים... שהעזתי לשאול את
30 גברת מירב המשמיצה הסדרתית ללא מוסר וגבול האם סיימת למצוץ את
31 השוקולד??

32 ...אצה רצה לה... בוכיה פגועה ומייללת למשטרה להגיש נגדי תלונה...
33 ואכן אמת אחת ויחידה נחשפה על תום במשטרה באותם צילומי הפוסטים
34 הפרועים שכתבה בשילוב תמונתה הצנועה והמתנוססת

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 בפוסט...בפרקליטות...ובמשטרה הבינו היטב במי עסקינן וכן בא סופה של
2 האפיזודה המבזה והמבישה..." (להלן: "הפוסט הראשון").

3
4 7. מוסיפה התובעת וטוענת כי כעבור יומיים, העלה הנתבע 2 פוסט נוסף הנוגע לסגירת התלונה
5 נגדו:

6 " היום צילמתי התלונה של מירב לוי כנגדי...פשוט לא להאמין... הוא
7 הטריד אותי מינית..." "תחושה מזעזעת שהייתי בה כל השבת
8 והמדמיהם:" אני פשוט מרגישה מחוללת..." "אני באה ממשפחה דתית".
9 אסיים ציטוטים ואשאיר חשבון נפש והבנה לכל בר לב ודעת שמכיר היטב
10 ויודע מי הנפשות התמות הפועלות באובססיה בשליחות ובתלונות שווא
11 סדרתיות! כידוע הפרקליטות סגרה תיקים אלו... את המילה האחרונה
12 עדיין לא אמרתי..." (להלן: "הפוסט השני").

13
14 8. עוד טענה התובעת כי, בהמשך אותו היום, העלה הנתבע 2 עוד פוסט בעניין סגירת התלונה,
15 כשלידו העתק מתלונתה של התובעת והחלטת הפרקליטות שלא להעמידו לדין:

16
17 "לאחר החלטת הפרקליטות לסגירת התלונה השקרית במשטרה בדבר
18 הטרדה מינית, כביכול בה הואשמת, אני מפרסם תמונה של הרבנית מירב
19 לוי ופטרונה הידוע.
20 אחסוך לכם את שאט הנפש המיותר, בתוכן העלוב, הפוסטים המבישים
21 והמלל הזול בתמונה מבית מדרשה החרדי של מירב לוי, שם לדבריה
22 התחנכה כאישה דתיה וחסודה...והנה העזתי לפגוע בצנועה בבנות ישראל,
23 להפוך אותה למחוללת!!
24 ...כמובן המשך הטיפול בתלונת השווא, ביוזמיה ובמשתמשיה יעבור
25 לטיפול הגורמים המקצועיים המיומנים במלאכתכם!!" (להלן: "הפוסט
26 השלישי").

27
28 9. לטענת התובעת, בפרסומים הנ"ל חשף הנתבע 2 את פרטיה לעיני כל, לרבות תלונתה במשטרה,
29 תוך שהוא מזלזל בתחושותיה.

30
31 10. המשיכה התובעת וטענה כי ביום 08.03.13 התייחס הנתבע 1 במסגרת "קיר" הקבוצה לתלונתה,
32 כאשר בעקבות תגובה זו התנהל שיח בינו לבין הנתבע 1, במהלכו חשף הנתבע 2 פרטים נוספים
33 על התובעת, לרבות מספר תעודת זהותה וכן מס' הטלפון שלה, וכן תיארה בתיאורים פוגעניים
34 ומבזים, ובכלל זה כמי ש "עוסקת במקצוע העתיק בעולם", וכן "הבתולה, הענוגה והחסודה נקראת

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 בשם המקראי... מירב לוי ת.ז. 0257241662...ומי שמעוניין לקבל פרטים יכול לפנות לקבלתם ל- קיבוץ
2 עין גב... וכן "למעשים שעושה הגברת ללא בושה בימים ובלילות אין לי מילה זנותית אחרת מלהזכיר
3 ביראה את המקצוע העתיק ביותר בעולם". (סעיפים 29-26 לכתב התביעה)
4

5 11. טוענת התובעת כי הנתבע 1 היה שותף פעיל למסע שניהל הנתבע 2 כנגדה, ואף הגיב ב "לייק"
6 למספר פרטים אשר העלה הנתבע 2 בעניינה של התובעת.
7

8 12. כן טוענת התובעת כי הנתבע 1, שהינו מנהל הקבוצה, היה מודע לכל הפרסומים שהעלה הנתבע
9 2, אך לא עשה דבר להסרתם, אלא השתתף באופן פעיל בהכפשתה וביזויה של התובעת, ואף
10 דרבן את הנתבע 2 לפרסום פרטיה, ולכן אחריותו נובעת בהיותו מנהל הקבוצה, שעליו החובה
11 לפקח את הכנים של הקבוצה, ולפעול להסרתם של תכנים פוגעניים עם פרסומם
12

13 13. לטענת התובעת, הפרסומים הנ"ל אותם עשו הנתבעים, עולים לכדי הפרה של מספר הוראות
14 חיקוק.
15

16 14. פרסומיו של הנתבע 2 מהווים לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 [לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-](#)
17 [1965](#), שכן הם גרמו להשפלתה בעיני הבריות. בנוסף, פרסום העתק תלונתה במשטרה לרבות
18 פרטיה האישיים כגון שמה המלה, ת.ז., מספר הטלפון ומקום המגורים, מהווים פגיעה בפרטיות,
19 בהתאם לקבוע בסעיף 2 [לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981](#). כן טוענת התובעת כי ביטוייו של
20 הנתבע 2 בתגובה הראשונה, וכן בפוסטים ובתגובה האחרונה, לרבות כינוייה כמי שעוסקת
21 "במקצוע העתיק בעולם" וכן "בתולה ענוגה וחסודה", מהווים הטרדה מינית כמשמעה בסעיף
22 3(א)(5) [לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998](#).
23
24

25 15. התובעת עותרת לפיצוי בסך 200,000 ₪, המהווה כפל הפיצוי המקסימלי הקבוע הן בחוק איסור
26 לשון הרע (100,000 ₪) והן בחוק הגנת הפרטיות (100,000 ₪). כן עותרת לפיצוי סך של 50,000
27 ₪, תקרת הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק למניעת הטרדה מינית, הכול ללא הוכחת נזק.
28

טענות הנתבעים

30
31 16. בכתב ההגנה ביקשו הנתבעים לדחות את התביעה על הסף.
32

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

17. לטענת הנתבעים, התביעה הינה חלק ממסע הכפשה של ראש העירייה דאז וכן ראש העירייה היום, המנוהל על ידי אלי סבתי, אשר עומד בעצמו מאחורי פעילות התובעת והמנחה אותה בהגשת התביעה.
18. הנתבעים טוענים כי במסגרת הקבוצה שבאתר פייסבוק, נוהלה ביקורת והבעת דעות על פעילות העיר טבריה, תושביה ונבחרי הציבור שבה.
- לטענתם, התביעה דן הוגשה בגין לשון הרע, על פרסום בקבוצה, בו הובעה הדעת על תלונת שווא במשטרה, הטרדה מינית שכפי שאותה הגישה התובעת כנגד הנתבע 2.
19. התובעת הינה חברה בולטת ופעילה בקבוצת הפרלמנט, המנוהלת בין היתר על ידי אלי סבתי, מחוברת אליו בכל תגובה או עניין או חשיפה כנגד ראש העיר. לטענתם, התובעת הפיזה על הנתבע 2 שמועות שונות בכדי לפגוע בשמו, במשפחתו ובמוניטין שלו כאיש ציבור מוערך, תוך שהיא מצהירה שאכן הינה עובדת אצל סבתי, מקבלת ממנו תגמול. מוסיפים הנתבעים וטוענים כי, התובעת תקפה את הנתבע 2, שכן במסגרת תפקידו בעבר במועצת העיר, ביקר הנתבע 2 את התנהלותו הלא תקינה של סבתי ובהפרות שבוצעו על ידו.
20. לעניין המחלוקת טוענים הנתבעים כי, לאחר חזרת סבתי מנסיעה לחו"ל, העלה בקבוצה השנייה תמונה בה הוא מחבק את התובעת, ומגיש לה מתנה מהדיוטי פרי, כאשר מנהל קבוצת הפרלמנט, מודיע בתגובה משלו כי סבתי עמד במילה שלו לתובעת והיא הבאת שוקולדים מהדיוטי פרי.
21. עם העלאת הפוסט והתמונה הנ"ל בקבוצת הפרלמנט, העלה הנתבע 2 באתר הקבוצה את הפוסט עם התמונה, ורשם תגובתו, היינו התגובה הראשונה.
22. על התגובה הנ"ל של הנתבע 2, נערכו דיונים רבים בקבוצת הפרלמנט, שם טענה התובעת לפגיעה מינית, ובהמשך מגישה תלונה במשטרה כנגד הנתבע 2, על הטרדה מינית.
23. עם הגשת התלונה, העלה סבתי (במסווה של עיתונאי המציג עצמו בשם מפוברק: benleumi) עניין זה כפרסום באתר החדשות "רוטר", תוך ציון שמו של הנתבע 2 כחבר מועצה שהטריד מינית. כן דבר התלונה הועלה בקבוצת הפרלמנט, אשר בעקבותיו קיבל הנתבע 2 עשרות טלפונים ופניות של מכרים שהביעו תמיהה על עלילת הדם שנרקמה נגדו, כאשר ברור כי העניין היה מכוון לפגיעה בו.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 24. בעקבות הגשת התלונה של התובעת, נמשכה חקירת המשטרה ששה חודשים, כשהיא מסוקרת
2 כל העת בתקשורת והעיתונות המקומית, עד שבסופו של יום נסגרה. מיד עם סגירת התלונה
3 ביקש הנתבע 2 לקבל פרטי התלונה, כאשר מעולם לא חתם על כל התחייבות המונעת ממנו
4 שימוש במסמכים לטיהור שמו.
5
6 25. הנתבעים טוענים כי אין בפרסומים שהוצגו על ידי התובעת, כדי להוות עילה ללשון הרע, שכן
7 פרסומים אלו הוצגו על ידה, שלא בהקשרם, ותוך ניסיון להטעות את בית המשפט.
8
9 26. כוונתו של הנתבע 2 באשר לאמור בתגובתו הראשונה, נגעה לעניין השוקולד אותו קיבלה
10 התובעת, כאשר הוא נוקט בלשון זהירה וראויה עת התנסח בתגובתו, ודאג להבהיר כי כוונתו
11 הינה לשוקולד. מוסיפים הנתבעים וטוענים כי הנתבעים כי, מחקירתה הנגדית של התובעת,
12 מודעת האחרונה למשמעויות השונות של מילות הנתבע 2 בתגובתו, ומכאן אין מדובר בייחוס
13 של אקט מיני משפיל.
14
15 27. הפרסום שנעשה ביחס לאותה תמונה נשוא התביעה, הינו אחד מיני רבים אשר יש בהם כדי
16 להדגים את השיח שהיה נהוג באותם ימים, ימי מערכת בחירות, וכי התובעת לקחה חלק פעיל
17 בקבוצת הפרלמנט בשיח בעל אופי מיני מובהק והייתה בעלת נוכחות דומיננטית באותם
18 התכתבויות. בעניין זה טענו הנתבעים כי ככל שהשימוש באותו שיח הינו שכיח יותר, כך הפגיעה
19 הינה פחותה.
20
21 28. אין בפרסום תלונתה של התובעת במשטרה, כדי להוות לשון הרע, וזאת לאור העובדה
22 שהתובעת לא ציינה מהו הביטוי שעולה כדי לשון הרע באותו פרסום ובפרסום התלונה, פעל
23 הנתבע 2 על מנת להגן על שמו הטוב.
24
25 29. התובעת וחבריה התייחסו בקבוצת הפרלמנט בבדיחות הדעת לאותה תמונה. לגישתם, אף אם
26 התובעת חשה פגועה בעקבות התבטאויותיו של הנתבע 2, אלא שאין באותה התבטאות כדי
27 להוות לשון הרע, שכן קללות וגידופים לא ייחשבו לשון הרע.
28
29 30. הנתבעים ביקשו לדחות הטענה של התובעת בדבר הטרדה מינית, וזאת מאחר ותלונתה
30 במשטרה, נסגרה מחוסר ראיות.
31
32 31. בנוסף, טוענים הנתבעים כי אין בפרסום התלונה כדי להוות פגיעה בפרטיותה של התובעת, שכן
33 התובעת הודיעה בעצמה בקבוצת הפרלמנט, על כוונתה להגשת התלונה במשטרה, מה גם
34 שהתלונה יחד עם פרטיה ותמונתה עם סבתי פורסמו על ידי האחרון באתר רוטר.
35

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 32. באשר לעניין הנזק, טוענים הנתבעים כי לתובעת לא נגרם כל נזק כתוצאה מהפרסום, שכן לא
2 טרחה האחרונה להעיד שום עד ולא צירפה שום מסמך בעניין.
3
4 33. לחילופין, טענו הנתבעים כי הפרסום המיוחס לנתבע 2 חוסה בצלן של ה-הגנות המנויות
5 בסעיפים 14 ו 15 לחוק, הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב.
6
7 34. בעניין זה טענו הנתבעים כי פרסום התגובה הראשונה, ביחס לתמונתה של התובעת עם סבתי,
8 חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק (אמת הפרסום), ככל ופרסום זה בא בתגובה
9 לשרשרת פרסומים שליליים מצידה של התובעת על הנתבע במערכת בחירות, מה גם שהנתבע
10 נזהר במילותיו וציין כי הכוונה הינה לשוקולד, כאשר הנתבע 2 התייחס לתשלום אותו מקבלת
11 התובעת מסבתי, בדמות שוקולד.
12
13 35. לטענת הנתבעים ההגנה הנ"ל (סעיף 14 – אמת הפרסום) יפה אף לעניין פרסום תלונתה של
14 התובעת, וכי לאור מעמדו הציבור של הנתבע 2, היה עניין ציבורי בפרסום העובדה כי תיק
15 המשטרה בעניינו נסגר. כן טוענים הנתבעים כי, פרסום התלונה חוסה תחת הגנת תום הלב
16 (סעיף 15(3) לחוק), כאשר פרסום התמונה נועד להגן על שמו הטוב של הנתבע 2.
17
18 36. לחילופי חילופין טענו הנתבעים כי פרסום הנתבע 2 חוסה בצילו של סעיף 15(4) (תום לב והבעת
19 דעה על פעילות ציבורית של נפגע), שכן התובעת הודתה כי הינה פעילה פוליטית, וכי היא
20 מקבלת תשלום על פעילות זו.
21

הראיות

- 22
23
24 37. מטעם התובעת הוגש תצהיר התובעת עצמה. מטעם הנתבעים הוגשו תצהיריהם של האחרונים.
25 כל המצהירים נחקרו על תצהיריהם, והצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.
26

הסוגיות שניצבות בפניי

- 27
28
29 38. מספר סוגיות ניצבות בפניי, שיש לתת עליהן את הדעת, כלהלן:
30

31 א. פרסום המהווה לשון הרע.

32 ב. פגיעה בפרטיות.

33 ג. הטרדה מינית.
34

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

הסוגיה הראשונה, פרסום המהווה לשון הרע

פרסום באינטרנט - האם ניתן להחיל את לשון הרע על פרסום באינטרנט?

39. תחילה אתן מענה לשאלה הכללית, האם ניתן להחיל לשון הרע על פרסום באינטרנט? הפרסום נשוא התביעה?

40. במספר פסקי דין שניתנו בשנים האחרונות, בחנו בתי המשפט את השאלה האם ניתן להחיל את האיסור בדבר לשון הרע על פרסום ברשת האינטרנט. מפסקי דין אלה נצפית מגמה, ולפיה בתי המשפט אימצו את תחולת [חוק לשון הרע](#) גם על פרסום באינטרנט, דבר שעוגן לאחרונה בשני פסקי דין של בית המשפט העליון, חרף כך שהשאלה במלוא עוצמתה טרם הגיעה לדיון מעמיק בפני בית המשפט העליון ([רע"א 444/07 ו- ע"א 1622/09](#)).

41. כאמור, פסק הדין המרכזי שעסק בפרסום באינטרנט ודיני לשון הרע הוא [רע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי \(1995\) החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ](#) (פורסם בנבו) (להלן: "עניין מור"). פסק הדין דן באופן ספציפי בשאלה, אם ניתן לחייב ספק אינטרנט בגילוי כתובת IP של מחשב שממנו נשלחו תגובות "טוקבקים". במסגרת זו, נדונה גם השאלה האם קיימת לנפגע עילת תביעה של לשון הרע נגד משתמש אינטרנט בגין פרסומים שפרסם באינטרנט, ומכאן הקשר לענייננו. כבוד המשנה לנשיאה ריבלין (כתוארו אז) נדרש לאופן שבו יש לפרש וליישם את דיני לשון הרע במרחב הווירטואלי והתווה את אבני הבוחן שיש בהם כדי לשקף את ההכרה בייחודיות המדיום, מצד אחד, ושמירה על הערכים המוגנים בדיני איסור לשון הרע, מצד שני, באומרו את הדברים הבאים:

"שאלה היא האם ראוי להחיל את דיני לשון הרע הקיימים על פרסומים משמיצים באינטרנט [...]. לטעמי, נדרשת הסדרה של הנושא, אך בהיעדר עדכון ראוי של דיני לשון הרע הקיימים מוטב להחילם 'בשינויים המתחייבים' מאשר להניח קיומה של לאקונה. השינויים המתחייבים כוללים היבטים שונים של הפרסום באינטרנט, ובהם: המשקל המועט שניתן לעיתים קרובות להתבטאויות במסגרת תגוביות בכלל, ובמסגרת תגוביות אנונימיות בפרט; ריבוי התגוביות באופן שלעיתים קרובות הפרסום המשמיץ 'נבלע בהמון'; והניגשות של הנתבע-עצמו, ושל שוחרי טובתו, לאותם אתרים שבהם נעשה הפרסום הכולל לשון הרע, והיכולת

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 לפרסם הכחשות ותגובות מתאימות ("התרופה לדיבור הפוגע- היא
2 דיבור נוסף"- עניין בן גביר, פס' 17 לפסק-דיני). כל אלה עשויים
3 לעיתים תכופות לייתר את הצורך האמיתי בקיומה של תביעת לשון
4 הרע, ואף להפוך את טענות הנפגע ל'זוטי דברים'."

5 עוד נאמר כי:

6
7 "חלק ניכר מהפרסומים נושא במקומותינו אופי וולגרי ובוטה, וישנו
8 פער בולט בין הנחרצות של הדעות המבוטאות לבין התשתית
9 התומכת בהן. כל אלה משפיעים ללא ספק גם על הערך והמשקל
10 שניתן לייחס לרבים מפרסומי ה- instant המופיעים באינטרנט
11 חדשות לבקרים. אולם בכל אלה אין כדי לשמוט את הערך החוקתי
12 העומד ביסוד השיח הזה. עצם העובדה שיש מבין התגובות שטעמן
13 רע וניסחן עילג בוודאי אינו מוציא אותן מתחולת הזכות החוקתית
14 לחופש ביטוי". (פסקה 15 לפסק הדין).

15
16 42. דבריו של כבוד השופט רובינשטיין מבהירים כיאות את קיומה של עילה בגין פרסום לשון הרע
17 באינטרנט וגבולותיה:

18
19 "עוד יש לזכור, כי כשם שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר
20 מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט
21 מהווה עילה. רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה
22 ירודה, שכל בר דעת מבין כי אין לייחס להן כל משקל, וערכן
23 "העוולתי" הוא בהתאם". (פסקה ס' לפסק דין מור).

24
25 43. בית המשפט העליון חזר על קביעתו זו בהזדמנות נוספת שהונחה לפתחו במסגרת [ע"א 1622/09](#)
26 גוגל ישראל בע"מ נ' חב' ברוקרטוב (פורסם בנבו) (להלן: "עניין גוגל") שם נאמר כי "אין כל
27 מניעה עקרונית כי פרסומים באינטרנט המוציאים דיבתו של אדם יקימו אחריות בגין לשון
28 הרע".

29
30 44. בשורה של פסקי דין של ערכאות נמוכות שניתנו לפני ואחרי פסקי הדין בעניין מור ובעניין גוגל,
31 הכירו בתי המשפט, במרבית המקרים, בתביעות לשון הרע עקב פרסום ברשת האינטרנט, חרף
32 אי קיומה של הסדרה חקיקתית בנושא ובהעדר קיומה של הלכה פסוקה בשאלה זו. יחד עם

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 זאת- קיימת הבחנה בין סוג האתר, טיב ההשתתפות וכיוצא באלה מבחני משנה שבית המשפט
2 בוחן בכדי להכריע בשאלת תחולת עוולת איסור לשון הרע, ולהלן אדגים.
3
4 45. כבוד השופט אורי גולדקורן דן במסגרת תא"מ (ש'- צפת) 54888-01-12 וקנין נ' מועלם [פורסם
5 בנבו] (16.12.2012), בשאלה האם מאפייני הרשת מצדיקים "שינויים מתחייבים" בהחלת דיני
6 לשון הרע באינטרנט כאשר נבחנה על ידו שאלת קיום לשון הרע באמצעות 'פוסטים' באינטרנט.
7 לאור פסיקתו החשובה, אביא להלן ציטוט ממנה, כדלקמן:

8 **"רבות נכתב על האינטרנט כ'כיכר העיר' החדשה, שהכול שותפים**
9 **לה, על היותו אמצעי דמוקרטי מובהק ועל האפשרות העומדת בפני**
10 **כל אחד ליצור עיתון משלו, עיתון שהוא נטול גבולות גיאוגרפיים**
11 **ולעתים נטול סינון ועריכה, ולתת בבלוג דברו. הכרה בייחודיות**
12 **האינטרנט באה, למשל, לביטוי נקודתי ביחס אל התגובות**
13 **("טוקבקטים")." עוד נפסק כי "במישור התיאורטי, כל פרסום**
14 **באינטרנט בגנות אדם, ותיאורו כנוכל, עלול לפגוע בו, להשפילו בעיני**
15 **הבריות ולפגוע בעסקו. כאשר פרסום כזה אינו נעשה בבלוג אישי, כי**
16 **אם באתרים מוכרים כ'תפוז אנשים', ובמדורים שנועדו ללקוחות של**
17 **עסקים כדוגמת אלו של התובע, כמו אתר 'קידום אתרים בע"מ',**
18 **תיאור בעל העסק כ'נוכל' מגביר אף את הסיכוי להיתכנות הפגיעה.**
19 **ה'עלול' שוב אינו תיאורטי גרידא" (פסקה 23 לפסק הדין).**

20
21 46. עוד נקבעו על ידי כב' השופט גולדקורן הדברים הבאים הרלוונטיים לענייננו:

22
23 **"אולם הפרסומים של הנתבע ב'פוסטים' לא היו הפרסומים**
24 **היחידים בשיח הדיגיטלי באותם אתרים. על מנת לעמוד על מידת**
25 **השפעתם ("עלול") יש להכיר את מאפייניה של 'כיכר העיר' בה**
26 **פורסמו הדברים. לשון אחרת, יש לראות את הפרסומים כחלק**
27 **מהשיח ברשת בעידן "web 2.0". בשנת 2003 טבע טים אוירלי**
28 **מושג זה, אשר מתייחס לדור השני של יישומים, קהילות ותקשורת**
29 **באינטרנט. בעוד שתחילת שנות התשעים של המאה העשרים**
30 **התבססה הרשת על הצגת תכנים טקסטואלים המקושרים ביניהם,**
31 **הרי בעשור הראשון של המאה הנוכחית היא התפתחה לכיוון יצירת**
32 **תוכן עתיר מולטימדיה, שנוצר בחלקו הניכר על ידי משתמשי הקצה**
33 **ומאופיין באינטראקציה חברתית. השיתופיות הפכה את הרשת**
34 **מ'קריאה' בלבד ל'קריאה וכתובה' עקב מעבר ממודל הוצאה לאור**

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 אל עבר ארכיטקטורה של שיתוף. היישומים בהם נוצר התוכן
 2 השיתופי הינם בלוגים, רשתות חברתיות, שיתוף קובצי וידאו, אתרי
 3 עולמות וירטואליים ומיזמי שיתוף הנקראים wikis, בהם התוכן
 4 נערך על ידי הגולשים. בבלוגספירה צמחו קהילות וירטואליות
 5 רבות, להן אתרים כדוגמת אלו שבהם פרסם הנתבע את הפרסומים
 6 נשוא תביעה זו. האינטראקציה בין הבלוגרים באה לידי ביטוי
 7 באמצעות קישורים או תגובות. הקישורים הינם ממאפייניו
 8 החשובים ביותר של האינטרנט, וחשיבותם המרכזית הינה במתן
 9 נגישות למידע נוסף. המידע הנוסף, הנגיש באמצעות קישורים,
 10 ותגובות הגולשים לתכנים שבבלוגים, תוארו על ידי חוקרים כרתימה
 11 של האינטליגנציה הקולקטיבית ביישומי web 2.0". (ראו בהרחבה
 12 פסקאות 24-27 הדין).

13
 14 47. לסיכום נקודה זו, לא קיימת מניעה להחיל את דיני לשון הרע על פרסומים משמיצים
 15 באינטרנט, אולם גישת בית המשפט העליון היא, כי ראוי להחילם "בשינויים המתחייבים",
 16 היינו ליתן את הדעת לפרמטרים נוספים הנוגעים לטיבו של הפרסום, למהותו, לנגישותו,
 17 למשקל שהציבור מתייחס לו וכיוצא באלה, אשר לעיתים יש בהם כדי להשפיע על ההחלטה
 18 האם הפרסום יהווה לשון הרע, כמשמעו בחוק, או שמא יש להתייחס לאמור בפרסום כ"זוטי
 19 דברים".

20
 21 48. על יסוד הדברים שהובאו למעלה, לאור גישתו של בית המשפט העליון, ובהעדר חקיקה מסודרת
 22 בעניין, יש לבחון האם הפרסומים מושא תביעה זו, מהווים לשון הרע בשים לב להוראות החוק
 23 ותוך התייחסות לפרמטרים נוספים אשר יש להביאם בחשבון, כאמור בפסק דין בעניין מור.

פרסום המהווה לשון הרע, האמנם?

24
 25
 26
 27 49. בית המשפט הדן בתביעת לשון הרע בוחן מספר שאלות ומתווה ההכרעה נקבע בע"א 8345/08
 28 עו"ד בן נתן נ' מוחמד בכרי (פורסם בנבו):

29
 30 "בבואנו לדון בתביעת לשון הרע, עלינו לבחון את הדברים על פי
 31 תרשים הזרימה הבא, תחילה, יש לבחון אם הביטוי מהווה לשון
 32 הרע על פי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע ... לאחר מכן יש לבחון
 33 אם המדובר בפרסום מותר אשר נהנה מחסינות (סעיף 13 לחוק) או

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 **אם עומדת למפרסם הגנת אמת דיברתי או הגנת תום הלב (סעיפים**
2 **14-15 לחוק).**

3
4 50. לאחר עיון בכתבי הטענות ובסיכומי הצדדים, מצאתי כי המחלוקת בין הצדדים היא בשאלות
5 שלהלן:

6 א. האם מדובר ב-"לשון הרע", והאם העובדה שהדברים פורסמו בדף פייסבוק
7 משפיעה על כך?

8 ב. האם עומדת לטובת הנתבע הגנת אמת הפרסום לפי סעיף 14 לחוק?

9 ג. האם עומדת לנתבע הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק?

10 ד. ככל שלא עומדות ההגנות הנ"ל, מהו סכום הפיצוי ההולם את המקרה דנן?
11

דיון והכרעה

הפרסום

12
13
14
15
16 51. בטרם נכריע בשאלות שבמחלוקת, אין הצדדים חלוקים בשאלת עצם הפרסום שנעשה על ידי
17 הנתבע 2 בקבוצה, לרבות התגובה הראשונה, הפוסטים, הראשון, השני והשלישי, וכן השיחה
18 שהתנהלה בינו לבין הנתבע 1. יחד עם זאת, בכתב ההגנה ובתצהירים טוענים הנתבעים כי
19 לציטוטים הנ"ל משמעות אחרת מזו שניתנה לה על ידי התובעת, ואין הם בבחינת לשון הרע
20 (סעיפים 58 ו-69 לתצהירי הנתבעים 1 ו-2).

מכאן, נשאלת השאלה האם הפרסום הנ"ל מהווה "לשון הרע"?

21
22
23
24 52. האם הדברים מהווים "לשון הרע"? כאמור, הנתבעים טענו הן בכתב ההגנה והן בסעיפים 58 ו-
25 69 הנ"ל לתצהיריהם, כי הדברים אינם מהווים "לשון הרע". שאלה זו נחלקת לשתי שאלות
26 משנה, הראשונה נוגעת למקום פרסום הטקסט (רשת הפייסבוק) והיא, האם פרסום ברשת
27 החברתית שעורר ויכוח ציבורי ער, מקים עילת תביעה. והשאלה השנייה, האם תוכן הדברים
28 מהווה "לשון הרע" על פי ההגדרה המסורתית בחוק ובפסיקה.

29
30 53. באשר לשאלה הראשונה, הצדדים לא טענו לה והם יצאו מנקודת הנחה כי יש לבחון את
31 הפרסום לגופו. יחד עם זאת אומר כי קיומה של עילת תביעה בפרסום מן הסוג הנדון, אשר

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 פורסם ברשת החברתית אינו נקי מספקות, ולעניין זה ראו דבריו של כב' השופט נאסר ג'השאן
2 [ב.ת.א \(קריות\) 47032-04-14 סטרוגנו נ' פלד](#) (פורסם בנבו), כלהלן:

3
4 "רשת האינטרנט היא זירה מהירה ותוססת להחלפת דעות. כיום, מן
5 המפורסמות כי פלוני יכול להחזיק במכשיר הטלפון הנייד שלו, ותוך
6 כדי צפיה בטלוויזיה או תוך כדי זלילת ארוחה מהירה במסעדה, יוכל
7 הוא להגיב על כתבה שקורא ברשת האינטרנט ולבטא עמדתו
8 בדברים שהם זרים לו ואף להציג עצמו כ"אחד שידוע". ספק אם
9 הציבור הרחב מייחס חשיבות לפרסומים מן הסוג הנדון. כמויות
10 המידע הזורם באינטרנט, כמויות הדעות והאמרות ואיכותן של
11 אמרות אלה המפורסמות בפורומים, באתרי אינטרנט וברשתות
12 החברתיות, מלמדות כי ככלל אמירה על פלוני- בעל מספרה כי הינו
13 ספר לא מוצלח, לא תפגע בפרנסתו, ואפילו תפגע בו, הרי פגיעה זו
14 היא קלה שבקלות ויש "לספוג" אותה על מנת לאפשר שיח חופשי
15 באינטרנט.

16 יחד עם זאת, מוצא אני לנכון לציין כי הכללים עתיקי היומין
17 האוסרים על לשון הרע והליכת רכיל לא נס ליחס, הם שרירים
18 וקיימים גם ברחבי הרשת, וחרף הזכות לחופש הדיבור – ממנה ניתן
19 לגזור חירות לשיח חופשי במרשתת, ייתכנו מקרים שגם פרסומים
20 אלה, בין אם מפורסמים ברשת החברתית, בין אם כ"פוסט" ובין אם
21 בפורומים, יצמיחו עילת תביעה. גם שיח חופשי באינטרנט אמור
22 להיות מוגבל באופן שלא יפגע בשמו הטוב של אדם, וככל שבית
23 המשפט יתרשם עפ"י אופי הפרסום, מקום הפרסום וזהות הכותב,
24 כי מדובר בפרסום שיש בו כדי לייצר רושם שלילי כלפי נפגע, מעבר
25 לפרסומים חולפים, עלול הדבר להצמיח עילת תביעה. כל מקרה
26 יידון לגופו, והצעתי היא, כי שינוי העיתים אכן ישפיע על יישום דיני
27 לשון הרע על פרסומים באינטרנט, אולם לטעמי הדבר אינו מביא
28 קטגורית לכך שכל פרסום באינטרנט יהיה בבחינת פרסום מוגן או
29 בבחינת זוטי דברים."

30
31
32 54. בעניינו נראה שדף הקבוצה מטרתו, בין היתר, החלפת דעות, שבו, בלהט הוויכוח בין
33 המשתתפים נאמרו דברים קשים אודות האחרים, ובכלל זה התגובות והפוסטים של הנתבע 2.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 55. באשר לתוכן הדברים והאם עונים הם על הגדרת "לשון הרע" בסעיף 1 לחוק, הצדדים חלוקים
2 באם התגובות והפוסטים הנ"ל עלולים "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה
3 לבוז או ללעג מצידם" או "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו" או
4 לפגוע באדם, במשרתו.. בעסקו, במשלה ידו או במקצועו".
- 5
6 56. אומנם, הנתבעים טענו כאמור כי, הדברים אינן מהווים לשון הרע, אולם סבורני כי
7 התבטאויותיו של הנתבע 2, כן נכנסים בגדר דברים שיש בהם לענות על ההגדרה שבסעיף 1
8 הנ"ל.
- 9
10 57. לא יכולה להיות מחלוקת, כי הדברים אשר נכתבו על ידי הנתבע 2 אכן מהווים לשון הרע.
11 רמיזות מיניות כאלו ואחרות תוך שימוש במונחים כגון " כנועה מלוקקת ומחויבת...וזה אחרי
12 שסיימת למצוץ!! (הכוונה לקוביות השוקולד שקיבלת מהדייט פרי), בטוחני שהדובר יקנה
13 לך "מתנה" גדולה!! וכן; " ...ידעה היטב מה היא עושה...עשתה זאת במחשבה תחילה ואל
14 תיתן לי לדבר על המקצוע העתיק בעולם...מי שנמצא במקומות הללו, יודע היטב באיזה קלות
15 אפשר לקבוע", כאשר אלו חלק אחד בלבד ממספר תגובות שפרסם הנתבע 2, שתוכן אף פוגע
16 ומבזה, הכולל תיאוריים ציניים ופוגעניים (פרסומיו של הנתבע 2 בפוסטים השני והשלישי,
17 לאחר צילום התלונה של התובעת), אינו עניין של מה בכך.
- 18
19 58. לשיטתי, אף לא יכולה להיות כל מחלוקת כי, ייחוס מיני כזה או אחר לתובעת - לרבות ביצוע
20 אקטים מיניים ו/או עיסוק במקצוע העתיק בעולם, כאשר מן המפורסמות כי מקצוע זה הינו
21 הזנות- רמזים בדבר התנהגות כזו או אחרת של התובעת, ועד לשימוש במטפורה של "הבתולה
22 הענוגה והחסודה נקראת בשם המקראי" וכן למשפט כגון "למעשים יש קארמה רעה
23 שטנית...למעשים שהגברת עושה ללא בושא בימים ובלילות אין לי מילה זנותית אחרת אלא
24 מלהזכיר ביראה את המקצוע העתיק ביותר בעולם", כל אלה נופלים תחת ההגדרה של לשון
25 הרע, וכך אני קובעת.
- 26
27 59. לא זו אף זו, אני קובעת כי התיאורים הנ"ל פוגעים בתובעת ומבזים אותה בעיני הבריות.
28 מחומר הראיות עולה, כי התיאורים הנ"ל לא נולדו בחלל ריק, ונועדו לפגוע בתובעת מחמת
29 מעורבותה בפעילות הפוליטית בעיר טבריה במועדים הרלוונטיים לתביעה זו (עמ' 11 ש' 17-25,
30 עמ' 24 ש' 13-14).
- 31
32 60. לדעתי, קשה לחלוק על כך שהן התגובה הראשונה והן הפוסטים/התגובות האחרות, המכוונים
33 כלפי התובעת, טומנים בחובן יסודות של עוולת לשון הרע, כאשר ייחוס ביצוע אקט מיני כזה או
34 אחר של התובעת עם מאן דהו, ו/או תיאורה כמי שעוסקת בזנות ו/או "במקצוע העתיק בעולם"

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 כפי שהגדיר זאת הנתבע 2, והרמיזה כי זו מקדמת את עניינה האישיים עם סבתי, באמצעות
2 הדרכים הנ"ל, יש כדי לפגוע בתובעת, לבזות אותה ולשים אותה ללעג בפני הבריות.
3
4 61. אני מקבלת את הסבריו של הנתבע 2 אודות פרשנות הפרסום (עמ' 17 ש' 13-23, ש' 29-30, עמ' 18
5 ש' 7-8), שכן סבורני כי כתיבת משפט כגון "זוהי אחרי שסיימת למצוץ", אין לו משמעות אחרת
6 מלבד זו אליה התכוון הנתבע במובן המיני של המילה! ככל והנתבע 2 סבר כי אין למשפט כל
7 משמעות גסה, ואו לא התכוון למשמעות זו, מדוע אם כן דאג להוסיף בסוגריים את המילים
8 (הכוונה לקוביות השוקולד שקיבלת מהדיוטי)? דומני שהנתבע 2 ידע וגם ידע על משמעות
9 משפטו הנ"ל, ומשפטים אחרים, לרבות אודות תיאורה של התובעת כמי שעוסקת במקצוע
10 העתיק בעולם, ואף התכוון אליהם.

11
12 62. לחיזוק עניין זה אני מפנה לתשובתו של הנתבע 2, בחקירתו הנגדית, כדלקמן:

13
14 ש: הציטוט של "רון הבינה גם הבינה וידעה היטב מה עושה
15 ועשתה זאת במחשבה תחילה ואל תיתן לי לדבר על המקצוע העתיק
16 בעולם...כולם יודעים מי הגברת החסודה" למה אתה חושב שהיא
17 זונה?

18 ת: לא אמרתי זונה.

19 ש: אתה חושב שהמקצוע העתיק בעולם זה זנות?

20 ת: יכול להיות שכן ויכול להיות שלא.

21 ש: אם זה לא זנות מה זה?

22 ת: התכוונתי אולי למילה הגסה, לא רשמתי את המילה הזו כי
23 באותה תקופה אני נפגעת בצורה רצינית עד כדי כך שילדתי
24 ומשפחתי אמרו לי שאם הוגשה תלונה ומתנהלת מערכת כזו למה
25 אני לא מגן על שמי וחלק מההגנה הייתה לפרסם את התלונה
26 וסגירת התיק. אני לא מתכוון להיתמם ואני אומר שהייתה כוונה
27 לפגוע כי הייתי בחקירה ולקחו ממני טביעות אצבע אבל לא ירדתי
28 למילים כאלה. כתבתי בצורה מחושבת.

29 ש: אתה לא אומר את המילה זונה אלא זנותית והמקצוע העתיק
30 בעולם?

31 ת: לא כתבתי בציניות. אני הייתי באותה תקופה תחת מערכת קשה
32 של לחצים. הגישו נגדי באותה תקופה 6 תביעות דיבה ונפתחו לי 3
33 תיקים במשטרה על איום נגד ראש העיר, הטרדה מינית, שצ"פ. אני
34 איש שהייתי רב סרן בצנחנים ומעשיי מעידים על יכולתי. כזה קרה
35 הייתי במצב שהוא מאד לא סימפטי בלשון המעטה.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ש: אמרת למעשה שגב' עושה ללא בושה בימים ובלילות. אתה מביא
2 ממצא ובדקת מי זו התובעת וגילית את זהותה וידעת מה היא עושה?
3 אנשים קוראים ומבינים שאיתן עובד שהוא חבר מועצת העיר בדק
4 וגילה שהתובעת או שהיא זונה או עושה דברים שיש להם זיקה
5 לזנות, לא חשבת שאנשים יבינו כך מהדברים?
6 ת: אני כתבתי בעקבות התלונה את מה שהיה בליבי כדי להבהיר את
7 הצד שלי וכדי ליצור מצב שבו התובעת לא הפסיקה לכתוב. היא
8 הקימה קבוצה תמיכה באתר פרלמנט ושפכו את דמי שם. הייתה
9 מערכת של התכתבות. האתר היה סגור בפניי.
10 ש: אתה יכול להביא לי את הפרומים שם?
11 ת: אני יכול להביא.
12 ש: אם אני אומר לך שאף אחד לא שפך את דמך והטענות שלך
13 מופרכות מיסודן למעט הפרסום שהוגשה תלונה במשטרה לא היה
14 שום התייחסות?
15 ת: אתה מטעה את בית המשפט. (ההדגשות אינן במקור) (עמ' 20 ש' 8-
16 32, עמ' 21 ש' 4-1).
17
18 63. כאמור, מתשובתו הנ"ל של הנתבע 2 דומה כי לאחרון הייתה כוונה לכתוב את המילים ולהבליט
19 את משמעותן, ככל ולטענתו, פרסום זה בא בעקבות תלונת השווא שהוגשה נגדו, במסגרתה
20 "נשפך דמו".
21
22 64. אציין כי אין זו הדרך בה היה על הנתבע 2 לנהוג, עת נפגע מהתלונה שהוגשה נגדו, על ידי
23 הכפשתה של התובעת. ככל וביקש התובע להביא לידיעת הציבור עניין גניזת התלונה כנגדו, יכל
24 לעשות כן על ידי פרסום דבר הגניזה בלבד באמצעי התקשורת הרבים העומדים לכלל הציבור,
25 ולא דווקא על ידי הפרסום אותו עשה, לאחר סגירת התלונה, לרבות התיאורים בהן תיאר את
26 התובעת.
27
28 65. פרסום דבר סגירת התלונה, בכל אתר/פורום/אמצעי תקשורת, היה בו כדי להביא לידיעת
29 הציבור עניין סגירת התיק, אך נראה שהנתבע 2 לא ביקש להסתפק בכך, אם כי להשחיר את
30 פניה של התובעת.
31
32 66. לא זו בלבד, הייתה פתוחה בפני התובע הדרך לפעול במישורים המשפטיים למיצוי זכויותיו,
33 ככל ותלונתה של התובעת פגעה בו וגרמה לו נזק. הנתבע 2 בחר לא לעשות כן, וסיבותיו עמו.
34

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 13-08-29880 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 67. לא זו אף זו, אומר כי אין בטענתו של הנתבע 2, לפיה הפרסום נעשה בתקופת מערכת בחירות,
2 בה נטלה התובעת ואחרים שהשתייכו למפלגות מתחרות חלק בהכפשת שמו בפורומים נוספים
3 לרבות בקבוצת הפרלמנט, כדי להצדיק את הפרסום נשוא עניינו, אותו עשה התובע בקבוצה (עמ' 19
4 11-15, עמ' 20 ש' 1-3 ושי' 29-31). ככל והפרסומים עליהם הצביע התובע, לכאורה, פגעו בו,
5 היה באפשרותו לפנות לערכאות בתביעה כנגד מפרסמי הפרסומים הנ"ל. מדוע לא עשה כן?
6 לנתבע 2 הפתרונים! כאשר תשובתו של הנתבע 2 בעניין זה, לא הניחה את דעתי, ככל ובתשובה
7 זו חרץ הנתבע 2 מראש גורל תביעתו "הבנתי שתביעות דיבה לאור התכתבות בפייסבוק
8 **מיותרות**". (עמ' 19 ש' 22-23).
9
10 68. לא זו בלבד, דומני שתשובתו של הנתבע 1 (עמ' 25 ש' 1-22), בדבר הפרסומים שנערכים בזמן
11 בחירות, יש בהן לתת מענה מדוע להתבטאויותיה של התובעת במערכת זו, ככל הנראה לא היה
12 בהן להגיע לכדי הוצאת דיבה, ומכאן לא ראה הנתבע 2 לנכון להגיש כנגדה תביעה בגין
13 התבטאויותיה הנ"ל.
14
15 69. בזיקה לאמור לעיל מיותר לציין כי, טענתם של הנתבעים לפיה דבר פרסום התלונה נגד הנתבע
16 2, נעשה לכאורה על ידי סבתי, באתר חדשותי שנקרא "רוטר", תוך ציון הידיעה כי חבר מועצה
17 הטריד מינית (סעיפים 36 לתצהירי הנתבעים), לא הוכחה ונשארה טענה בעלמא, כאשר מלבד
18 הצגת הפרסום, לא השכילו הנתבעים להוכיח כי עניין זה נעשה על ידי סבתי עצמו, אשר
19 לטענתם התובעת נמנית על תומכיו (עמ' 28 ש' 2-20).
20
21 70. בענייננו, הפרסום מתאר את התובעת, כמי שמנצלת "כישורים מיניים" על מנת לקדם את
22 ענייניה עם סבתי. הפרסומים הנ"ל פוגעים בשמה הטוב של התובעת, הם עלולים להשפיל אותה,
23 לבזות אותה בעיני הבריות. כמו כן, אין כל ספק כי ההתבטאויות של הנתבע 2 כפי שהועלו
24 בקבוצה, פוגעות ביושרה ובשמה הטוב של התובעת, ויש בדברים שיוחסו לה כדי להשפילה בעיני
25 הבריות, ויש בהם כדי להדביק לה כתם של אישה זולה שמתמשת באקטים מיניים, עד כדי
26 "זנות", דבר שעלול לפגוע בתובעת באופן אישי.
27
28 71. טרם סיום פרק זה אומר כי ניסיונם של הנתבעים להצדיק את הפרסום/השיח המיני של הנתבע
29 2 כנגד התובעת, ככל ולטענתם, התובעת בעצמה מנהלת שיח כזה ו/או שיחות "סקסטיות",
30 לכאורה, בפורומים אחרים (עמ' 9 ש' 18-30), נדון לכישלון. אף אם קיים פרסום כזה, דבר שלא
31 הוכח, וכן לא הוכח כי שיח זה נועד לפגוע באחרים, אלא שאין בכך כדי לתת גושפנקא לפרסומיו
32 של הנתבע 2, כפי שתוארו לעיל.
33

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 72. מכאן, אני קובעת כי פרסומיו של הנתבע 2, בתגובה הראשונה בקבוצה, בפוסטים ובתגובותיו
2 שבאו בקבוצה לאחר סגירת התלונה כנגדו, לרבות כינויה של התובעת כמי שעושה ללא בושה
3 בימים במקצוע העתיק ביותר בעולם, הינם בגדר פרסום שעונה על הגדרת לשום הרע שבסעיף 1
4 לחוק.

אחריותו של הנתבע 1

5
6
7
8 73. בכתב התביעה טענה התובעת לאחריותו של הנתבע 1 בהיותו מנהל ה"קבוצה", שידע על
9 הפרסום הפוגעני ולא פעל להסרתו, מה גם ששיתף פעולה עם הנתבע 2 במסע ההכפשות נגד
10 הנתבעת 1. בכתב ההגנה וכן בתצהיר הנתבע 1, הכחישו האחרונים בכלליות את טענתה הנ"ל של
11 התובעת.

12
13 74. הגם שהנתבעים זנחו בסיכומים את טענות התובעת כנגד הנתבע 1 ואחריותו לפרסומים, אלא
14 שמצאתי להתייחס לכך בפסק דיני, כלהלן.

15
16 75. בפסק דינה המנחה של כבוד ס. הנשיאה, השופטת ד"ר דרורה פלפל בת"א 2338/04 חיים
17 אברהם נ' רמי יצהר (פורסם בנבו), נדונה השאלה האם ניתן להטיל חיוב מכוח החוק על הנתבע
18 שם, בהיותו האחראי כלפי התובע מכוח היותו עורך וכותב אתר האינטרנט, בו נעשה הפרסום
19 ובשל דבריו במסגרת ריאיון בתוכנית רדיו. כן נדונה שאלת האחריות של "אטרקציה-חברה
20 לתקשורת המונים בע"מ", מכוח היותה הבעלים של אתר האינטרנט. באותה תביעה הכחישו
21 הנתבעים כל מעורבות בפרסום הכתבה המיוחסת להם, כאשר מנגד לא הציגו התובעים תדפיס
22 של הפרסום הנטען. ביהמ"ש, אשר דן בשאלת הוכחת הפרסום באתר האינטרנט, פסק כי:

23
24 **"בענייננו, אין חולק שהתובעים לא ראו את הפרסום נשוא תביעתם**
25 **בזמן אמת באתר האינטרנט ואף אין בידיהם עותק ממנו. חרף זאת,**
26 **סבורה אני שתמליל הריאיון עם הנתבע שנערך בתכנית הרדיו**
27 **'דוקומדיה', מהווה ראיה נסיבתית להוכחת הפרסום נשוא התביעה,**
28 **מכיוון שבמהלך הריאיון, קרא מנחה התכנית [...] באוזני הנתבע,**
29 **את הידיעה שפורסמה על ידי האחרון, ועליה נסב הריאיון [...].**
30 **בהמשך לציטוט הנ"ל, נשאל הנתבע שורה של שאלות על-ידי**
31 **המראיין, עליהן השיב מבלי שהכחיש את תוכן הציטוט ו/או את**
32 **העובדה שמדובר בפרסום שנעשה על ידו".**

33

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 76. עיון בכתב התביעה מעלה, כי התביעה הוגשה כנגד הנתבע 1 בטענה, כי הלה הוא "מייסד ומנהל
2 הקבוצה" נשוא המחלוקת, שאחראי לפקח על תכניה (ראו גם עדותו של הנתבע 1 בעניין בעמ' 16 ש'
3 (30-32)

4
5 77. לגופם של דברים, אישר הנתבע 1 בחקירתו הנגדית כי הקים וניהל את "הקבוצה" בפייסבוק
6 (עמ' 24 ש' 15-16). מכאן, אין חולק והוכח כי הפרסום נעשה בקבוצה שהקים הנתבע 1 ושימש
7 מנהלה.

8
9 78. לעניין אחריותו של הנתבע 1 על התכנים אשר פורסמו בקבוצה, לרבות הפרסום נשוא התביעה,
10 הרי מתשובותיו של הנתבע 1 עולה כי האחרון היה מודע לתוכן הפרסום שעשה הנתבע 1 (עמ' 27
11 ש' 2-10, עמ' 28 ש' 21-32, עמ' 31, 25-32, עמ' 32 ש' 1-2) ואף על פי כן לא פעל לסרתם מהקבוצה.
12 לא זו אף זו, בתשובתו מציין זאת הנתבע 1 מפורשות:

13
14 "אני עומד מאחורי כל הפרסומים שפורסמו באתר. אם היה משהו
15 לא בסדר הורדתי. כל פעם שראיתי משהו לא בסדר הורדתי." (עמ' 29
16 ש' 19-20).

17
18 79. מהאמור לעיל, הוכח כי הנתבע 1 הינו בעל השליטה והמפעיל של הקבוצה נשוא התביעה, כאשר
19 האחרון לא הפריך עניין זה. משכך ועל פי הפסיקה הנ"ל, וככל והגעתי למסקנה כי מתקיים יסוד
20 הפרסום, שמהווה לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק, יש לחייב את הנתבע 1 בדיון, במידה
21 והפרסום אינו חוסה תחת אחת ההגנות הקבועות בחוק.

טענת הנתבעים להגנות מכוח החוק

22
23
24
25
26 80. כאמור, בסיכומיהם טוענים הנתבעים כי הפרסומים חוסים בצלן של ה-הגנות המנויות בסעיפים
27 14 ו 15 לחוק, הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב, כאשר פרסום התגובה הראשונה, ביחס
28 לתמונתה של התובעת עם סבתי, חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק (אמת הפרסום),
29 הפרסום בא בתגובה לשרשרת פרסומים שליליים מצידה של התובעת על הנתבע 2 במערכת
30 בחירות, ונתבע 2 נזהר במילותיו וציין כי הכוונה הינה לשוקולד, כאשר הוא התייחס לתשלום
31 אותו מקבלת התובעת מסבתי, בדמות שוקולד.

32
33 81. לטענת הנתבעים ההגנה הנ"ל (סעיף 14 – אמת הפרסום) יפה אף לעניין פרסום תלונתה של
34 התובעת, וכי לאור מעמדו הציבורי של הנתבע 2, היה עניין ציבורי בפרסום העובדה כי תיק

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 13-08-29880 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 המשטרה בעניינו נסגר. כן טוענים הנתבעים כי, פרסום התלונה חוסה תחת הגנת תום הלב
2 (סעיף 15(3) לחוק), כאשר פרסום התמונה נועד להגן על שמו הטוב של הנתבע 2. עוד טוענים
3 הנתבעים כי פרסום הנתבע 2 חוסה בצלו של סעיף 15(4) (תום לב והבעת דעה על פעילות
4 ציבורית של נפגע), שכן התובעת הודתה כי הינה פעילה פוליטית, וכי היא מקבלת תשלום על
5 פעילות זו.

אמת הפרסום - סעיף 14 לחוק

82. לשון סעיף 14 לחוק מורה כלהלן:

10 "14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
11 שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא
12 תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו
13 פגיעה של ממש."

15 83. כאמור, סעיף 14 לחוק קובע כי תקום הגנה למפרסם באם יוכח כי "הדבר שפורסם היה אמת
16 והיה בפרסום ענין ציבורי". שני תנאים אפוא להגנה, הראשונה כי הפרסום יהיה "אמת"
17 והאחר הוא שהעניין הוא "ציבורי".

19 84. כבר נפסק כי הנטל להוכיח כי אמיתות הפרסום ואת העניין הציבורי שבו מוטל הוא על הנתבע
20 הטוען להגנה (ראו לדוגמא: [3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות פד"י מ"ט \(2\) 843](#)).

22 85. [בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך](#) (פורסם בנבו) (להלן: "עניין דיין") קבעה דעת
23 הרוב (בשונה מדעת הרוב בערעור מושא הדיון הנוסף) כי יש לדחות את תורת "האמת לשעתה"
24 שאומצה בפסק דינו של בית המשפט העליון מושא הדיון הנוסף ([ע"א 751/10](#)) [פורסם בנבו].
25 בית המשפט העליון מפי כבי הנשיא (כתוארו אז) א' גרוניס (אליו הצטרפו שופטי ההרכב בנקודה
26 זו) קבע כי האמת הדרושה לסעיף 14 לחוק היא "האמת המשפטית" אותה קבע בית המשפט
27 לאחר ששמע ראיות. כבוד הנשיא גרוניס, לאחר שערך איזון בין חופש הביטוי לבין שמו הטוב
28 של הנפגע, הגיע למסקנה כי תכלית החוק מובילה לפרשנות כי "האמת" אליה מכוון [סעיף 14](#)
29 לחוק היא האמת "פרי עיבודו של בית המשפט, בכלים משפטיים את המציאות העובדתית כפי
30 שהיא מוצגת בפניו.. אמת זו שונה היא שאת צפונותיהן מבקשים לפענח בתחומי דעת שונים..
31 אקסיומה היא כי לפחות לצרכי המשפט קיימת אמת אחת (היא האמת העובדתית) בית
32 המשפט שואף לגלות אמת זו ולאורה מבקש הוא לפסוק היינו לקבוע את "האמת המשפטית"
33 פסקאות 25 ו-26 לפסוק הדין).

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 86. לסיכום קבע בית המשפט בעניין זה כי **"יש להשוות בין תוכן הפרסום לבין האמת כפי שנקבעה**
- 3 **בבית המשפט באותו עניין"**, גם אם האמת נקבעה לאחר שבית המשפט קיבל לידיו ראיות
- 4 וניתח אותן. הפרסום, כך קבע בית המשפט **"נדרש לשקף אמת שלמה... ולא כפי שנחזתה**
- 5 **באותה עת"**.
- 6
- 7 87. לעניין "אמת הפרסום" אומר כי, אין בפרסומיו של הנתבע 2 בעניין תיאור התמונה של התובעת
- 8 עם סבתי, עם כל התיאורים שנלוו לתמונה וכן בתיאוריו של הנתבע 2 לתובעת, בתגובות שבאו
- 9 לאחר פרסום סגירת תלונתה במשטרה, כדי לומר כי יש בו פרסום אמת, שכן מלבד התיאור
- 10 הנ"ל, לא הצביע האחרון על כל בדל ראייה, ממנו עולה כי התיאורים בהם תיאר הנתבע 2 את
- 11 התובעת, אמת הם (ראו תשובתו של הנתבע 2 בעמ' 20 ש, 25-31). טענת הנתבע 2 כי התובעת הביאה
- 12 ילד מחוץ לנישואים וכי היא העלתה תמונה שלה עם בגד ים או סימנה בלייק על בדיחות של
- 13 אחרים שנבע מהם תיאור מיני, אינם הופכים אותה לאחת שעוסקת במקצוע העתיק בעולם.
- 14
- 15 88. באשר לעניין הציבורי, אומר שעניין ציבורי הוא **"עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת**
- 16 **מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו, אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים**
- 17 **ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו"** (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון פד"י נ"ו (2) 607, 621).
- 18
- 19 89. אין חולקין כי התלונה נגד הנתבע 2 נסגרה במשטרה, כאשר לטענת האחרון, פרסום התלונה
- 20 נועד כדי להודיע דבר סגירה זה, במיוחד ועסקינן באיש ציבור שדבר סגירת התלונה הינו בגדר
- 21 עניין ציבורי.
- 22
- 23 90. הנני מסכימה עם הנתבעים כי יש בפרסום דבר סגירת התלונה כנגד הנתבע 2 עניין ציבורי,
- 24 בהיותו, בזמנים הרלוונטיים לתביעה, חבר מועצת עיר בטבריה. יחד עם זאת, מכאן ועד לפרסום
- 25 תלונת התובעת עצמה במשטרה באתר הקבוצה, לרבות פרטיה של התובעת, מס' ת.ז וכתובתה,
- 26 בליווי תיאורים פוגעניים ומזלזלים, בזמן שלתוכן תלונה זו נחשפים אלפי גולשי הרשת, הן אלו
- 27 החברים בקבוצה, והן אלו שאינם חברים בה, אם כי נחשפים לתכניה, המרחק הוא רב.
- 28
- 29 91. איני סבורה כי במקרה זה, וכפי שפרסום התלונה נעשה, עונה על ההגדרה כי יש בפרסום עניין
- 30 ציבורי, כאשר לעניות דעתי, אמת הפרסום והעניין הציבורי, יכול להתבטא בפרסום דבר סגירת
- 31 התלונה, הא ותו לא, ללא כל התיאורים של הנתבע 2, אודות התובעת, שנלוו לפרסום.
- 32
- 33 92. לא זו בלבד, טענת הנתבעים כי העובדה שהתובעת פרסמה בעצמה על כוונתה להגיש תלונה בשל
- 34 הטרדה מינית כנגד הנתבע 2 (עמ' 10 ש' 24-28, נספח 117 לתצהיר הנתבעים), אינה מכשירה את

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1 פועלו של הנתבע 2, שכן, מעבר לעובדת סגירת התלונה נגדו, פעל האחרון לחשיפת תוכנה של
2 התלונה, עניין החורג מאמת הפרסום, והעניין הציבורי בו ביקש האחרון ליידע את הציבור.
3
4 93. מכאן, עולה המסקנה כי לא עומדת לנתבעים ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק.

הגנת תום הלב, לפי סעיף 15 (4)

8 94. בסיכומיהם טוענים הנתבעים כי תגובתו של הנתבע 2 הייתה הבעת דעה מותרת על התנהלותה
9 של התובעת במסגרת פעילותה הציבורית. סעיף 15 (4) לחוק קובע:

11 "15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
12 אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות
13 האלו:
14
15 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי,
16 רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו,
17 עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה
18 התנהגות";

20 95. האם נעשה הפרסום בתום לב? ככלל הגדרת "תום הלב" לצרכי סעיף 15 אינה קלה. לצורך
21 הסקת תום לבו של המפרסם, פיתחה הפסיקה מבחני עזר, ובין היתר נקבע כי "ככלל ניתן
22 להתחשב לצורך בחינת תום-הלב בהקשר זה במידת הסבירות שבפרסום, במידת אמונתו
23 של המפרסם באמיתות הפרסום, במידת הזהירות של המפרסם בבודקו את אמיתות
24 הפרסום" (ע"א 751/10 פלוני נ' דיין (פורסם בנבו, 8.2.2010)). סעיף 16 לחוק קובע חזקה
25 לפיה "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15
26 ושהפרסום לא חרג בתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו כי עשה את הפרסום בתום
27 לב".

29 96. לא השתכנעתי כי הנתבע 2 עשה את הפרסום בתום לב. הגם שהוכח בפניי כי התובעת הייתה
30 פעילה פוליטית במחנה היריב ממחניהם של הנתבעים, יחד עם זאת, איני סבורה כי
31 תגובותיו של הנתבע 2, הן בתגובתו הראשונה, הן בפוסטים, הראשון, השני והשלישי, והן
32 בתגובתו שבאה עם פרסום תלונת התובעת, כי אלו נעשו בתום לב. בנוסף, לא מצאתי כי
33 הפרסום הנ"ל שפרסם הנתבע 2, הינו בגדר חיווי דעה, כנגד פועלה הציבורי של התובעת.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1
2 .97 אמנם נכון הוא כי התובעת הודתה בפניי כי, בזמנים הרלוונטיים לתביעה הייתה פעילה
3 פוליטית (עמ' 11 ש' 17-27), אולם, מכאן ועד לטענה כי הפרסומים של הנתבע 2 כנגדה היוו
4 דעה פוליטית המרחק הינו עצום. יש לומר, בלשון עדינה, כי אין בפרסומים ובתגובות של
5 הנתבע 2 לבין היותה התובעת פעילה פוליטית, כל קשר, אם כי הפרסום נועד לבזותה
6 ולהשפילה, במנותק מפעילותה הפוליטית.

7
8 .98 מכאן, מסקנתי כי לא עומדת לנתבעים ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק.

פגיעה בפרטיות

9
10
11
12 .99 מכאן נעבור לבחינת העילה הנוספת המיוחסת לנתבעים בקשר לפגיעה נטענת בפרטיות
13 התובעת. התובעת טוענת כי פרסום תלונתה במשטרה, מהווה פגיעה בפרטיותה משום
14 שהכיל פרטים אישיים של התובעת, לרבות שמה המלא, תעודת הזהות שלה, מקום מגוריה
15 ופרטי תלונתה. התובעת נסמכים על הוראת סעיפים קטנים 7-11 בסעיף 2 לחוק הגנת
16 הפרטיות, התשמ"א-1981.

17
18 .100 לשון סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מורה כלהלן:
19 " 2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

.....

21 (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של
22 אדם;

23 (8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם,
24 שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;

25 (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר,
26 שלא למטרה שלשמה נמסרה;

27 (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי
28 פסקאות (1) עד (7) או (9);

29 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות
30 עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד".

31

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 101. בתצהירה טענה התובעת כי עם הגשת תלונתה במשטרה, ביקשה כי פרטיה האישיים
2 יישארו חסויים. (סעיף 27 לתצהירה), **כאשר בעדותה** בפני העידה בדבר הפגיעה שנגרמה לה
3 אגב פרסום פרטיה המזהים ללא הסכמתה (עמ' 15 ש' 30-32, עמ' 16 ש' 1-4).
- 4
5 102. הן תשובותיו של הנתבע 2 בעניין פרסום תלונתה של התובעת (עמ' 18 ש' 17-26, עמ' 19 ש' 1-4
6 וש' 16-21, עמ' 29-30, עמ' 20 ש' 1-3), והן תשובותיו של הנתבע 1 (עמ' 28 ש' 21-32, עמ' 29 ש' 1-
7 9, עמ' 31 ש' 1-18) לא היה בהם כדי להכשיר פרסום זה על ידו, כאשר מחד טענתה של
8 התובעת לפיה ביקשה שפרטיה יישארו חסויים לא נסתרה, ומאידך, לא הצביעו האחרונים
9 כי ניתנה לנתבע 2 רשות מכל גורם שהוא, לרבות המשטרה, לפרסום פרטי המתלוננת ופרטי
10 תלונתה ברבים.
- 11
12 103. ככל וביקש הנתבע 2 להודיע לציבור הרחב על סגירת התלונה כנגדו, ככל ולטענתו עניין זה
13 שנגרם חודשים גרם סבל לו ולמשפחתו, יכל לעשות כן על ידי פרסום החלטת
14 הפרקליטות/המשטרה בדבר גניזת התלונה בלבד, ללא פרסום התלונה עצמה בקבוצה,
15 לרבות תוכן התלונה ופרטיה האישיים של התובעת. בנוסף, טענתו כי התלונה הנ"ל הייתה
16 תלונה חסרת שחר, שפגעה בשמו הטוב, יכל לפעול במישור המשפטי, על ידי הגשת תביעה
17 כנגד התובעת, וזאת לא עשה, כאשר במקום, כאמור, דאג לפרסום תלונתה של האחרונה,
18 ופרטיה האישיים.
- 19
20 104. סבורני, כי במקרה דידן, יש לקבל את טענתה של התובעת ביחס לפגיעה בפרטיותה בעקבות
21 פרסום פרטים אישיים הנוגעים כאמור לתוכן תלונתה, מס' תעודת זהות שלה, מס' הטלפון
22 שלה ומקום מגוריה, במיוחד ועסקינן בתלונה שהוגשה בגין הטרדה מינית.
- 23
24 **הטרדה מינית**
- 25
26 105. כעת נעבר לפרק האחרון, לפיו ביטויו של הנתבע 2 בתגובה הראשונה, וכן בתגובות
27 המאוחרות, לרבות כינוייה כמי שעוסקת "במקצוע העתיק בעולם" וכן "בתולה ענוגה
28 וחסודה", מהווים הטרדה מינית כמשמעה בסעיף 3(א)(5) **לחוק למניעת הטרדה מינית,**
29 **תשנ"ח-1998.**
- 30
31 106. בעניין זה אומר כי לא מצאתי לקבל את טענותיה של התובעת בעניין. אמנם, וכפי שקבעתי
32 לעיל, הפרסום הנ"ל הינו בבחינת לשון הרע ופגיעה בפרטיותה של התובעת. יחד עם זאת,
33 לאור העובדה, עליה לא חלקה התובעת, לפיה תלונתה כנגד הנתבע 2, בטענה של הטרדה

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 29880-08-13 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

מינית, נסגרת במשטרה מחוסר ראיות, אזי לא מצאתי כי המקרה דנן עונה על ההגדרה של
הטרדה מינית.

107. מכאן, טענותיה של התובעת בעניין פרסום אשר עולה לכדי הטרדה מינית, דינן להידחות.

הערה טרם סיום הפרקים הנ"ל

108. טרם סיום אומר כי מחומר הראיות שהונח בפניי, לא הוכח בפניי ברמת הסבירות הנדרשת,
כי התביעה הינה תולדה של מאבקים פוליטיים, וכי התביעה הינה אחת מהכלים במסגרת
המאבקים הנ"ל, כפי שביקשו הנתבעים לטעון בסיכומיהם. טענותיה של התובעת, כפי
שנפרשו בפני, באשר לטענות לשון הרע והגנת הפרטיות, הוכחו ברמה הנדרשת.

שאלת הנזק

109. בעניין סכום הפיצויים, נקבע כי, בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין
היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו
מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע
תעריפים. בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו
ובהתנהגות הצדדים" [רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף (פורסם בנבו)]. על
השיקולים המנחים את בית המשפט בקביעת סכום הפיצוי בגין עוולת לשון הרע ראו
בהרחבה ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' שרנסקי (פורסם בנבו) החל מפסקה 42 לפסק
הדין).

110. בענייננו, עסקינן בסדרת פוסטים/תגובות אשר התייחסו לתובעת. דברי לשון הרע היו בוטים
במיוחד משלא הוכחה אמיתותם ואף לא הוכח, כי הם תרמו לשיח הציבורי מאומה.
הפרסום זלג במכוון לפרטים אישיים של התובעת, כאשר השימוש שנעשה בתלונתה
במשטרה, היה בכדי לפגוע בה, וללעוג לה, דבר שהינו לכל הדעות פסול. לא זו אף זו, הגם
שהוכח בפני כי נעשתה פניה להסרת פרסום זה (עמ' 31 ש' 28-32, עמ' 32 ש' 1-2) אלא שפרסום
זה לא הוסר.

111. בשים לב למכלול השיקולים שמניתי לעיל, אני סבורה כי יהא נכון וראוי לפסוק לתובעת,
פיצוי בסך של 30,000 ₪ בגין עוולת לשון הרע ובגין הפגיעה בפרטיותה.

סוף דבר

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 13-08-29880 לוי נ' קובי ואח'

תיק חיצוני:

1

2

112. מכול האמור לעיל, אני מורה על קבלת התביעה, באופן חלקי.

3

113. אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעת, ביחד ולחוד, פיצוי בסך של 30,000 ₪.

4

עוד ישלמו הנתבעים לתובעת, ביחד ולחוד, הוצאות משפט בסך של 6,250 ₪ ושכ"ט עו"ד

5

בסך של 5,265 ₪.

6

7

8

המזכירות תשלח העתק מפקס הדין לצדדים.

9

10

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

11

12

אינעם דחלה-שרקאוי, שופטת

13

14

15